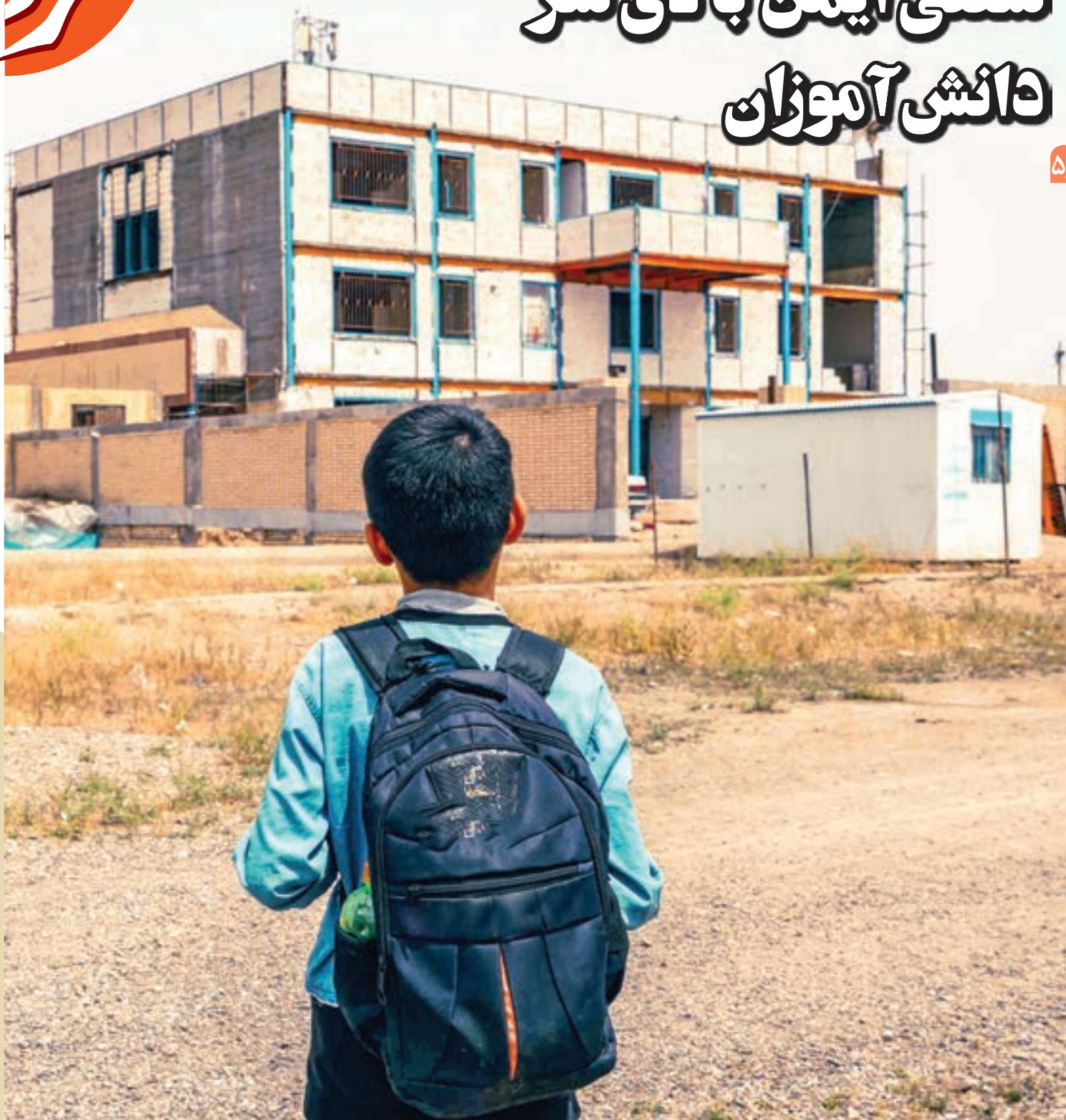

ساکنان محله ثامن انتظار دارند مدرسه نیمه ساز
امسال تحویل فرزندانشان شود

سقفی ایمن باغی سر دانش آموزان

۵۴

عکس: نفیسه فرخی/شهرآرا

مهر معصومه پرچمی در دل ۵۱۹ دانش آموز
محله کینه بیست خانه کرده است

شاگردان «مامان جان»

۶

بازارچه محصولات خانگی بانوان محله
حسین آباد با حضور هم محلی ها رونق دارد
خرید و فروش منصفانه

روایت محمد حقدادی از زمستان های سرد
و بدون سوخت در محله شهید بسکابادی
صف های طولانی نفت و گاز

۷

همسایه به همسایه، دیدار بیست و هشتم، کوچه شهید باغبان ۶

مهربانی بی انتهایین همسایه های کوچه بن بست

عطائی | همسایه های کوچه شهید باغبان ۶ در محله سجاده، همراه و همدل در برنامه های خیریه و مذهبی مثلاً پخت آش نذری، برگزاری دعای کمیل و مراسم شب های احیا، جمع و جور کردن چپیزی و برگزاری مراسم عروسی برای زوج های کم بضاعت، کنار هم هستند.

شاید به خاطر همین خصوصیات و رفتارشان است که بایند اینجانشده اند و قصد ندارند زندگی شان را جای دیگری ببرند. این کوچه بن بست است اما دل مهربان همسایه هایش انتهایین است.

● همسایه های پیش قدم در کار خیر

فاطمه گمنام از کودکی در همین محله بزرگ شده و همین جاتشکیل خانواده داده است. خادم حرم مطهر رضوی، فعال بسیجی پایگاه ام ایها^(۳) و چندین سال نیز عضو شورای اجتماعی محله سجاده بوده است. فاطمه خانم همیشه ایده خیرخواهانه ای در سر دارد و با کمک همسایه ها آن را اجرایی می کند؛ مثلاً جمع کردن کمک برای کودکان بهزیستی یا گرفتن مجلس و جمع و جور کردن چپیزی عروسی که یتیم است. البته که این فعالیت هایشان را حاصل ارتباط خوب همسایه ها می داند و می گوید: با هم خوب همکاری می کنیم. مثلاً شب های جمعه مراسم دعای کمیل متوسلین به امام زمان^(عج) با قدمت ۲۲ سال در خانه ما برگزار می شود و همگی کمک می کنند و بر خورد و رفتارشان با یکدیگر بسیار پسندیده است. فاطمه خانم و یژگی دیگر همسایه ها را همدل بودن در پیگیری رفع مشکلات می داند و می گوید: یک زمین بایر کوچه ابتدای کوچه است که همگی همسایه ها به دنبال سامان دهی آن هستند. مورد دیگر آسفالت و پیاده روی سازی کوچه بود که همگی پیگیر آن بودند تا به سرانجام رسید.

● آب در دلم تکان نخورد

فاطمه پهلوان، همسایه بعدی هم بزرگ شده همین محله و کوچه است. همسایه ها او را مهربان، دلسوز و اهل کمک و همیاری معرفی می کنند. از این می گویند که هر وقت همسایه ای کمکی لازم داشته باشد، فاطمه خانم پهلوان پیش قدم می شود و کمک می کند؛ از پخت غذای نذری گرفته تا اجرای مراسم و برنامه ها. خود فاطمه خانم می گوید: انصافاً همه همسایه ها همین طور هستند. ما در این کوچه برای سالروز شهادت امام جواد^(ع) آش نذری داریم. هر کدام از خانم ها می آیند و یک کار را بر عهده می گیرند. آخر مراسم حتی برای آن هایی که نیامده اند آش می بریم و کسی را جانی اندازیم. همان طور که خودش یاریگر همسایه هاست، در بحران و مشکلات هم از کمک آن ها برخوردار می شود. فاطمه خانم تعریف می کند که چند ماه پیش، سر پسرش در کوچه طی حادثه ای شکست و خون ریزی کرد. او هم در اولین واکنش همسایه هایش را صدا زده بود؛ همسایه هایی که آمده و اجازه نداده بودند آب در دلش تکان بخورد.

● مشاوره زندگی و

دعوت به صبر

محبوبه چوپانی سومین همسایه نمونه است که او هم بزرگ شده همین کوچه است. فرزندان او و فاطمه پهلوان با هم دوست صمیمی هستند و همین موضوع باعث شده است این دو همسایه خیلی به هم نزدیک شوند. همسایه ها محبوبه خانم را صبور و در مشاوره امور زندگی بسیار خبره می دانند. هر بار که مشکلی در زندگی اطرافیان بوده، او با راهنمایی و دعوت به صبر به همسایه ها کمک کرده است.

خانواده پدری محبوبه خانم نزدیک او زندگی می کنند و از این نظر کمتر پیش می آید نیازمند کمک همسایه ها شود. اما در کمک به آن ها دریغ نمی کند. مثلاً زمانی که فاطمه پهلوان به دلیل بیماری زمین گیر شده بود، بارها به خانه شان رفت و به روند بهبودی او کمک کرد. او می گوید: ما با هم راحت و صمیمی هستیم؛ چون همسایه ها همگی خوش برخورد هستند. اینجاکسی برای بقیه کلاس نمی گذارد. در طول این سال ها مثل خواهر بوده ایم و از اینکه همسایه های خوبی دارم، خوشحالم و دلم نمی خواهد از این کوچه بروم.

همسایه به همسایه

مراسم اهدای جوایز منتخبان مسابقات فوتسال و والیبال محلات منطقه ۵ برگزار شد

قدردانی از برترین ها

عطائی | مراسم اهدای جوایز به تیم های برتر محلات در رشته های فوتسال و والیبال بانوان و تیم های برتر فوتسال آقایان برگزیده مسابقات محلات منطقه در سالن اجتماعات شهرداری منطقه ۵ برگزار شد. در این برنامه نمایندگان ۵۶ تیم فوتسال و ۴۱ تیم والیبال بانوان در سه رده سنی نونهالان، نوجوانان و جوانان حضور داشتند و همچنین نمایندگان ۵۳ تیم فوتسال آقایان در سه رده سنی نوباوگان، نونهالان و نوجوانان جوایز خود را دریافت کردند. این برگزیدگان که سال گذشته در مسابقات مختلفی مانند جام رمضان، جام فجر و ولایت به مقام برتر رسیده بودند، جوایز خود را از دست شهردار و معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ۵ دریافت کردند.

نظم ترافیکی با خط کشی تازه معابر

۹ هزار متر طول خط کشی محوری در محلات حسین آباد و مهرآباد اجرا شد. این خط کشی ها شامل بولوار میرزا کوچک خان و بولوار شهید اسماعیل پور و بولوار کرامت در محله مهرآباد است که با هدف تسهیل در عبور و مرور و تأمین ایمنی عابران پیاده و سواره اجرا شد. همچنین عملیات خط کشی عرضی معابر به مساحت سیصد متر مربع در این دو محله انجام شد. اجرای این عملیات با اعتبار ۳۵۰ میلیون تومان طی هفته اول اردیبهشت صورت گرفت.

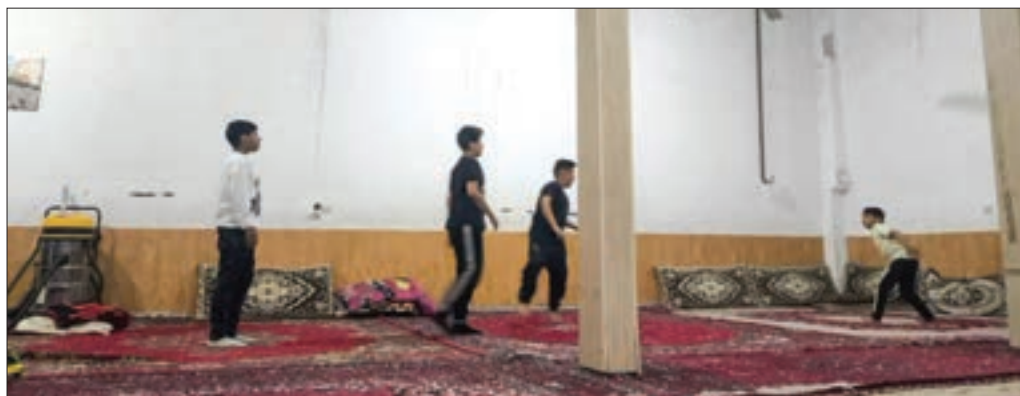
تداوم نهضت آسفالت در منطقه ۵

طبق اعلام شهرداری منطقه ۵ و با توجه به درخواست های شهروندان در تماس با مرکز ۱۳۷ و مصوبات شورای اجتماعی محله ثامن و همچنین با هدف رضایت شهروندان و ساکنان منطقه، موضوع اجرای ۱۱ هزار متر مربع روکش آسفالت در بولوار مفتاح شرقی در دستور کار قرار گرفت. این بولوار به عنوان معبر اولویت دار در برنامه اجرای آسفالت، طی هفته اول اردیبهشت امسال نوسازی شد و این پروژه بخشی از نهضت آسفالت ۴ میلیون متر مربع روکش آسفالت معابر شهری مشهد بود.

شهر خبر

نوجوانان محله شهید بسکابادی فضای مناسب برای ورزش ندارند

جای خالی زمین ورزشی

پیدا کنند. او می گوید: بیشتر وقت ها به انتهای خیابان کشاورز محله کشاورز می رویم تا در سوله ورزش آنجا فوتبال بازی کنیم. بعضی از بچه ها هم در ورودی مشهد، در انتهای جاده سرخس، در یک زمین خاکی بازی می کنند. اما آنجا مشکلات بسیاری دارد: زیر آفتاب داغ و روی زمین پر از سنگ ریزه باید بدوند. بسیاری از خانواده ها اجازه نمی دهند بچه ها آنجا بازی کنند. باید از خیابان شلوغ عبور کرد و خطر تصادف هم وجود دارد.

اما و اگرهای استفاده از سوله ورزشی تنها فضای ورزشی شهرک، سوله مدیریت بحران شهید باهنر است؛ سالی که نه برای بچه ها، بلکه اغلب برای دیگران دردسترس است. ساکنان محله می گویند هزینه اجاره این سالن زیاد است و معمولاً به افراد غیربومی واگذار می شود. در مناسبت هایی مانند دهه کرامت و ماه محرم هم، سوله در اختیار زائران قرار می گیرد و عملاً امکان استفاده نوجوانان از آن وجود ندارد.

بهره برداری از مجموعه ورزشی طوبی رئیس ناحیه ۳ شهرداری منطقه ۶ مشهد، دغدغه ساکنان محله شهید بسکابادی درباره نبود فضای ورزشی را مسئله ای بجا و شایان توجه دانست. اسماعیل زهانی با اشاره به پیگیری های شهرداری برای پاسخ به این نیاز گفت: پس از تلاش های متعدد، مقرر شده است مجموعه ورزشی طوبی در پارک طوبی، واقع در شهرک شهید باهنر، راه اندازی شود. به گفته او، این مجموعه شامل چند سالن ورزشی خواهد بود و طی یک ماه آینده به بهره برداری می رسد. بانوان نیز می توانند از امکانات این مجموعه استفاده کنند.

زمینه ساز آسیب های اجتماعی ساکنان محله شهید بسکابادی خوشحال اند که دست کم درهای مساجد به روی بچه ها باز است. همین فضای کوچک، جایی است برای دویدن، بازی کردن و تخلیه انرژی نوجوان ها. با این حال نگرانی هم کم نیست. آن ها دلد نگران اند که چرا بچه ها در این محدوده از یک فضای ورزشی مناسب محروم اند.

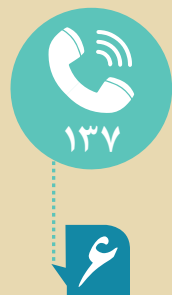
محمد حقدادی، یکی از ساکنان قدیمی محله و عضو هیئت امنای مسجد حضرت زهرا^(س)، این موضوع را یکی از مشکلات بزرگ محله می داند. می گوید: مگر اینکه ما اهالی به داد خودمان برسیم و از هر فضایی برای بازی بچه ها استفاده کنیم، وگرنه مسئولان به فکر ما نیستند! از نظر او، نبود فضای مناسب باعث شده است بچه ها نتوانند درست و حسابی ورزش کنند و همین موضوع، می تواند در درازمدت زمینه ساز آسیب های اجتماعی شود.

محدودیت های تفریح بچه ها رضا بسکابادی، دیگر ساکن این محله، از فضای بسته مسجد می گوید: فضا کوچک است و بچه ها نمی توانند درست بدوند. در ساعات برگزاری نماز جماعت هم امکان بازی ندارند، چون سروصدای ایجاد می شود. همین محدودیت ها باعث شده است بچه ها فقط در بعضی ساعات خاص بتوانند بازی کنند، آن هم در فضایی که بیشتر مناسب سکوت و عبادت است تا دویدن و بازی.

حمید رزم آرا، نوجوان سیزده ساله و یکی از فوتبالیست های محله، هر هفته همراه دوستانش در طبقه بالای مسجد پا به توپ می شود. اما محدودیت ها آن قدر زیاد است که گاهی مجبورند از شهرک خارج شوند تا جایی برای بازی

سحر نیکو عقیده | در طبقه بالای مسجد حضرت زهرا^(س) جایی که نور کم، رمق مهتابی ها بر فرش های پاخورده روی زمین می افتد، صدای نفس نفس زدن و خنده چند نوجوان فضا را پر کرده است. با هیچان دنبال تویی پلاستیکی می دوند. ستون وسط سالن، دائم سر راهشان سبز می شود. اما انگار نه انگار؛ بازی را رها نمی کنند. نه دروازه ای هست، نه فضای کافی، نه کف پوشی مناسب، اما همین اتاق کوچک، همه دنیای ورزشی آن ها است. محله شهید بسکابادی، با آنکه پر از نوجوانان با استعداد و پر جنب و جوش است، فضای مناسبی برای ورزش ندارد. مسجد های محله، حلال تبدیل شده اند به تنها پناه بچه هایی که دلشان می خواهد بدوند و بازی کنند.

اولویت درخواست ها، لکه گیری معابر و تخرافات ساخت و ساز

عطائی مرکز ارتباط مردمی ۱۳۷ شرایطی فراهم کرده است که هر یک از شهرداران مناطق سیزده گانه مشهد، یک روز در ماه رایای تلفن بنشینند و مستقیم به خواسته های اهالی پاسخ دهند. در همین راستا، این ماه حسین بنایی منش، شهردار منطقه ۶، روز ششم اردیبهشت، طی یک جلسه دوساعته، پاسخ گوی پرسش ها و دغدغه های شهروندان بود و بسیاری از موارد درخواستی آنان را پاسخ داد و مواردی نیز در دستور کار قرار گرفت. سه تماس تقدیر و تشکر نیز از خیابان های شهید دهنوی، شهید ثابتی و مصلی ۷ ثبت شد.

شهرآرامحله پیگیری می کند

شهرآرامحله در شماره های بعدی درخواست های مربوط به آسفالت و لکه گیری معابر محله آقامصطفی خمینی، (کوچه باغدار) و محله شهرک شیرین و (خیابان مؤمن ۱۸) را پیگیری می کند.

تماس های مربوط به نظافت معابر

یک درخواست از محله شهید معقول برای نظافت خیابان حر ۷ بود.

تماس های مربوط به ساخت و ساز

سه تماس در این زمینه دریافت شد. یک درخواست مربوط به خیابان حر ۴۱ در محله بسکابادی و خیابان شهید صدوقی ۱۱ در محله شیروندی و مورد دیگر مربوط به ساخت و سازی در خیابان حر ۸۲ شهرک شهید باهنر بود.

تماس های مربوط به ترافیک

یک نفر از شهروندان محله شهید شیروندی درخواست یک طرفه کردن خیابان شهید صدوقی ۲۴ را داشت.

تعداد پیام های مردمی

۱۸ تماس

تماس های مربوط به آسفالت و لکه گیری

در این برنامه، دو نفر از شهروندان از محله آقامصطفی خمینی (کوچه باغدار) و محله شهرک شیرین (خیابان مؤمن ۱۸) درخواست آسفالت معابرشان را داشتند.

تماس های متفرقه

در این برنامه در مجموع هشت تماس متفرقه مربوط به حوزه کاری شهرداری و دیگر نهادها دریافت شد؛ درخواست هایی مانند نقاشی دیواری خیابان مصلی ۷، درخواست اجرانکردن رای قلع بنا و سمپاشی و هرس گیاهان مربوط به شهرداری. مابقی تماس ها مربوط به شرکت برق و دیگر نهادها و سازمان ها بود که راهنمایی لازم به شهروندان ارائه شد.

ساکنان محله ثامن انتظار دارند مدرسه
امسال تحویل فرزندانشان

سقفی ایم بالای سر دانش

سید محمد عطائی، مدیر آموزشی، دانش آموز مدرسه هدایت، سرش را پایین انداخته است و از وسط زمین بایر میان محله ثامن عبور می کند. شیف صبح مدرسه تعطیل شده است و او به سمت خانه اش می رود. در این بین نیم نگاهی هم به مدرسه در حال ساخت وسط زمین می اندازد: ساختمانی که قرار است کمی کفه ترازوی عدالت آموزشی این محله را به سمت دانش آموزان سنگین تر کند. به درخواست تعدادی از والدین نگران، برای گزارشی از وضعیت

جواد خداوردی، سرپرست اداره ارزیابی، عملکرد و پاسخ گویی به شکایات آموزش و پرورش خ
از روند ساخت باز دید می کنیم

سرپرست اداره ارزیابی، عملکرد و پاسخ گویی به شکایات آموزش و پرورش اداره کل آموزش
ساخت ساختمان جدید باز دید کند. جواد خداوردی می گوید: هفته گذشته در حاشیه جلسه ای با مدیر آموزش و پرورش ناحیه
دادند که هفته بعد در قالب هیئتی متشکل از شخص ایشان، نمایندگان از اداره نوسازی و اد
از ساختمان در حال ساخت بازدید و با نمایندگان والدین نگران محله دیدار کنند.
او تأکید می کند: ما پیگیر خواهیم بود که ساختمان جدید حتماً در ابتدای سال تحصیلی به بهره

حسن امیری، مدیر آموزش و پرورش ناحیه یک مشهد

تحویل مدرسه جدید قبل از مهرماه

طبق آنچه مدیر آموزش و پرورش ناحیه یک مشهد می گوید، قرار است
مدرسه قبل از مهرماه آماده و تحویل داده شود. حسن امیری ادامه می دهد: ما پیگیر تکمیل شدن مدرسه در حال ساخت
و جدید در محله ثامن بین خیابان های شهید آرمون و محور هستیم و
اداره نوسازی قول داده است تا قبل از مهرماه آن را تحویل دهد؛ اما ما
باید ابتدا سازمان دهی فضای آموزشی را انجام دهیم که مشخص شود
اولویت ثبت نام در کدام مدرسه است. او درباره ادامه فعالیت مدرسه غیر استنادارد هدایت توضیح می دهد:
پس از افتتاح مدرسه جدید، بر اساس برآوردها و نرخ ورود دانش آموز
تصمیم خواهیم گرفت فعالیت مدرسه هدایت ادامه یابد یا نه. تازمانی که
مدرسه در حال ساخت تحویل داده نشود، نمی توانیم برای ثبت نام

سید مصطفی مشهدی: کارشناس مشارکت های مردمی آموزش

آماده ساخت مدرسه ایم اما زمین نیست

کارشناس مسئول مشارکت های مردمی و امور شاهد آموزش
آمادگی این اداره برای ساخت مدرسه اشاره می کند. سید مص
که محله ثامن هم جزوی از آن است، با محدودیت زمین بر
در اختیار آموزش و پرورش تبادکان قرار بدهد، اداره نوساز
این مسئول درباره وضعیت مدرسه طلیعه توضیح می د
غیرایمن و استاندارد شناخته شده است؛ چون استحکام
ساخت مدرسه هستیم. مشهدی در پایان گفت و گو به مکاتبات این اداره با شه
شهرداری ارسال کرده ایم، ولی تا به حال شهرداری زمین

بچه ها حتی به دستشویی نمی روند

گلایه ها از وضعیت مدرسه کهن سال هدایت به زبان آورده
می شود. فاطمه جابر، مادر سید مرتضی، دانش آموز این مدرسه
می گوید: دستشویی مدرسه هدایت خیلی کثیف و محدود است
و بچه ها معمولاً از اینکه در آنجا اجابت مزاج کنند، اکراه دارند.
گویا حیاط مدرسه هم جایی برای خروج آب باران ندارد و با
کوچک ترین بارندگی لباس بچه ها کثیف می شود.
عده ای از دانش آموزان هم پیش از تهیه این گزارش، در
گفت و گو هایی جداگانه، از دستشویی کثیف و نامناسب مدرسه
و کمبود فضای تحرک و ورزش آن گلایه داشتند؛ دقیقاً همین
موردی که خانم جابر می گوید.

به مدرسه فرسوده کمک نمی کنیم

زهرآویزی، مادر سبحان، دانش آموز مدرسه هدایت بیان
می کند: آقای حاتمی، مدیر سابق اداره ناحیه یک، به ماقول داد
اگر زمینی در اختیارشان قرار بگیرد ظرف مدت سه ماه مدرسه
ساخته شده را تحویل می دهد. ولی مدیر مدرسه هدایت چند
روز پیش گفت که معلوم نیست مدرسه نوساز تا اول مهر تحویل
داده شود؛ پس باید ثبت نام بچه ها را در مدرسه هدایت انجام
دهیم. این چطور ممکن است؟ چون مدرسه هدایت هیچ
استاندارد محیطی ندارد و قرار بود سال گذشته تعطیل شود.
یکی دیگر از مادران می گوید: مسئولان مدرسه هدایت درخواست
کمک به مدرسه را دارند؛ اما حتی یک پدر و مادر حاضر نیست
ریالی در این مکان فرسوده خرج کند. کاش حداقل برای مدرسه
جدید کمک جمع کنند و تجهیزات مناسب بخرند.

رئیس جمهور گفت اولویت مدرسه است

مادر بزرگ یکی از دانش آموزان نگران می گوید: دود خترم در
مدرسه هدایت که آن زمان دخترانه بود، درس خواندند و حالا
فرزندانشان همین جایت نام شدند. از اول مدرسه ای مخروبه
بود و تا آخر هم مخروبه خواهد ماند! هر موقع اعتراض کردیم،
گفتند بروید یک مدرسه بهتر در نقاط دیگر شهر! چرا فرزندانشان
نباید به مدرسه ای نزدیک خانه خودشان بروند؟ رئیس جمهور
در تلویزیون اعلام کرد که اولویت کشور، مدارس و دانش آموزان
هستند. چرا ساخت یک مدرسه تا این حد گند پیش می رود؟
او نگران است که روند ساخت مدرسه جدید آن قدر طولش
بکشد که به مهرماه نرسد. می گوید قرار بوده است یک مهر
اینجا افتتاح شود؛ اما حالا صحبت از این می شود که اگر مدرسه
تکمیل نشود، چه باید کرد؟

سهم آموزشی بچه های محله را کامل بدهید

رسول رضایی ایوب یکی از ساکنان فعال محله ثامن تصویر
مدارکی را در اختیار دارد و نشان می دهد. در این مدارک بارها
ذکر شده که آقای جعفر بزرگ مالک زمین بزرگ محله موظف
است در ازای ساخت واحدهای مسکونی ۲ هزار و ۵۰۰ متر زمین
آموزشی در اختیار آموزش و پرورش ناحیه یک قرار دهد تا در آن
فضا چندین مدرسه ساخته شود. حالا سوال آقای رضایی ایوب
این است که جدا از زمین مدرسه در حال ساخت، مابقی زمین
چرا تحویل آموزش و پرورش نشده یا اگر تحول داده شده است
چرا مدارس بیشتری ساخته نمی شود.

نایمن بودن دو مدرسه ابتدایی از سه مدرسه موجود

روز و ساعت تهیه گزارش، مهری تا جیک، فعال اجتماعی محله
ثامن، در گروه مجازی شان از تعدادی از مادران و پدران خواسته
است به دلیل حضور خبرنگار شهرآرام محله در کنار ساختمان
در حال ساخت جمع شوند. چندی نمی گذرد که بیش از صد تن
از والدین نگران در محل قرار حاضر می شوند. اول از همه خانم
تا جیک درباره تقسیم بندی آموزش و پرورش این محله صحبت
می کند و می گوید: مدرسه دخترانه طلیعه در خیابان سخاوت
جزو آموزش و پرورش تبادکان است و مدارس دوشیفت دخترانه
و پسرانه سزاوار رحمت و پسرانه هدایت در محدوده ناحیه
یک آموزش و پرورش مشهد. حالا مشکل اینجاست که مدرسه
طلیعه از طرف سازمان آتش نشانی، نایمن اعلام شده و دیگر
آن ساختمان کوچک و کلاس های محقرش نمی تواند حدود
۳۰ تا ۳۵ دانش آموز را پذیرا باشد. از طرفی در این محله، دبستان
دولتی دیگری متعلق به آموزش و پرورش تبادکان نداریم؛ پس
بچه هایمان را کجا ثبت نام کنیم؟

باگفتن این جملات همه هم آغاز می شود. دل نگرانی ها شکل
اضطراب می گیرند و آن وسط شنیده هاتیدیل به واقعیت های
مسجل می شوند. مثلاً اینکه شنیده اند قرار است مدرسه سزاوار
رحمت در دوشیفت کاملاً دخترانه، پذیرای دانش آموزان
ثبت نام نشده طلیعه باشد و مدرسه هدایت همچون گذشته
در ملکی فرسوده، استیجاری و فضایی کوچک، طبق معمول
چند برابر ظرفیتش دانش آموز پسر داشته باشد. آن هم در
شرایطی که معلم هایش به سختی می توانند در کلاس راه بروند.

ترس جان و سلامت بچه ها

و جبهه علی محمدی، مادر فاطمه زهرای هفت ساله، می گوید:
صحبت مدیر مدرسه طلیعه درباره این است که می توانند
در هر کلاس نهایتاً بیست نفر ثبت نام کنند که آن هم قطعی
نیست. حتی اگر ثبت نام کنند، باز نگران ایمنی فرزندانشان
هستیم. باکوچک ترین زلزله ای ممکن است ساختمان قدیمی
مدرسه فرو بریزد.

مادر ابوالفضل رخصی هم نگران سلامت اوست. ابوالفضل سال
گذشته از پله های مدرسه هدایت پایین افتاد و در اثر آسیب
وارده، سرش را هشت بخیه زدند. این مادر نگران می گوید:
فرزندانشان می گویند اگر قرار است همچنان در مدرسه هدایت
ادامه تحصیل بدهیم، ترک تحصیل می کنیم!

ساخت مدرسه در بخشی از زمین باکمک سازمان ملل

درباره ابهام شهروندان در میزان آموزشی محله ثامن نیز شهردار منطقه ۵ توضیحاتی ارائه می‌کند. صالحی می‌گوید: درباره زمین آقای جعفر بزرگر قرار بود او در ازای دو بیست قطعه مسکونی آن زمین، ۲۵۰۰ متر از فضا را به محیط آموزشی اختصاص دهد که تحویل هم شد. مقرر شد طی تفاهمی بین مالک زمین، آقای صادق حاتمی، مدیر سابق آموزش و پرورش ناحیه یک و آقای جاسم حسین پور، مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس خراسان رضوی، زمین مورد نظر تحویل شود و سازمان ملل هم با توجه به تعداد زیاد مهاجران افغانستانی در گلشهر، در آن مجموعه ای آموزشی بسازد؛ ولی ظاهراً در نقطه دیگری از شهر، آقای بزرگر از آموزش و پرورش طلبکار بوده و آموزش و پرورش در زمین این شخص، مدرسه ساخته بوده است. طبق این صحبت ها علت سال ها بتلاش ماندن این زمین، اختلاف مالک و آموزش و پرورش بوده است که با رای دادگاه مبنی بر طلبکار بودن آقای بزرگر به پایان می‌رسد. صالحی مفرد تصریح می‌کند: حالا با توجه به این شرایط در قسمتی از زمین محله ثامن، مدرسه ساخته می‌شود و مابقی در ازای بدهی اداره آموزش و پرورش به آقای بزرگر برمی‌گردد و در این باره حتی به شهرداری اطلاعی نداده‌اند. این مدرسه نیز با کمک سازمان ملل ساخته می‌شود و قرار است بخشی از کمبود فضای آموزشی گلشهر را جبران کند.

حسن صالحی مفرد: شهردار منطقه ۵ مشهد

۲۵۰۰ متر زمین با کاربری آموزشی در محله مهدی آباد

شهردار منطقه ۵ به اختصاص زمین آموزشی مطابق با طرح تفصیلی اشاره می‌کند.

حسن صالحی مفرد می‌گوید: بر اساس طرح تفصیلی، بسیاری از زمین‌های در اختیار شهرداری، کاربری آموزشی دارد و شهرداری آن‌ها را در اختیار آموزش و پرورش قرار می‌دهد؛ نمونه آن زمین ۲۵۰۰ متری در محله مهدی آباد است که به آن اداره ارجاع شده و تا به حال اعلام نشده که به این زمین نیاز ندارند.

هر زمینی که توسط شهرداری استحصال شده است و در طرح تفصیلی کاربری آموزشی دارد، خودمان را موظف می‌دانیم که این موارد را به آموزش و پرورش تحویل بدهیم.

اما صالحی مفرد درباره محلات انتهایی محدوده گلشهر نیز توضیح می‌دهد: طبق اعلام مشاور طرح تفصیلی، فضا‌های آموزشی ساخته شده در این محدوده کافی است؛ دلیل اینکه آنجا با کمبود فضای آموزشی روبه‌رو هستیم، تراکم زیاد جمعیت و وجود چندین هزار دانش‌آموز مهاجر افغانستانی است. از سازمان ملل و نهاد‌های مربوط به مهاجران می‌خواهیم طبق قوانین خودشان، از طریق اعتبارات بین‌المللی اقدام به ساخت فضای رفاهی و آموزشی مختص مهاجران کنند.

پیگیری‌های شهرآرامحله در چند سال گذشته درباره موضوع کمبود فضای آموزشی محله ثامن و محدوده گلشهر

گفت و گوی مدیر وقت آموزش و پرورش منطقه تبادکان با شهردار محله در تاریخ ۳۰ تیر ۱۳۹۹ علی سعیدی: افزایش سالانه هفت هزار جمعیت دانش‌آموزی منطقه

گفت و گوی شهردار محله منطقه ۵ با معاون وقت آموزش متوسطه آموزش و پرورش منطقه تبادکان در تاریخ ۲۷ مرداد سال ۱۳۹۹ علی نعمتی: دانش‌آموز امکانات خوب می‌خواهد

گزارش شهردار محله منطقه ۵ در تاریخ ۱۴ مهر سال ۱۳۹۹ از افتتاح مدرسه خیر ساز، سزاوار رحمت، محله ثامن سید رضا خاتم پور، مدیر وقت اداره آموزش و پرورش ناحیه یک مشهد: باید حداقل ۱۰ مدرسه دیگر در نقاط مختلف ناحیه یک بسازیم

گزارش شهردار محله منطقه ۵ و ۶ از وضعیت مدرسه کوچک وقفی طلیعه در محله ثامن در تاریخ ۱۱ مرداد سال ۱۴۰۰ «۳۵ دانش‌آموز در کلاس ۱۲ متری!»

گفت و گوی شهردار محله منطقه ۵ و ۶ با مدیر وقت آموزش و پرورش منطقه تبادکان در تاریخ ۱۹ اردیبهشت سال ۱۴۰۱ مصطفی ترکاشوند: در محدوده گلشهر اعتبار داریم، ولی زمین برای ساخت مدرسه نیست

گزارش شهردار محله منطقه ۵ و ۶ از وضعیت مدرسه هدایت محله ثامن در تاریخ ۲۵ دی سال ۱۴۰۲ دانش‌آموزان مدرسه هدایت در محله ثامن از کمبود فضا و امکانات رنج می‌برند، دبستانی سالخورده و استیجاری،

سه نیمه ساز
شود

بن آموزان

حال ساخت به محله ثامن آمده‌ایم؛ محله‌ای که ت دانش‌آموزانش برای حداقل‌ها می‌جنگند. سه ن محله جوابگوی این تعداد دانش‌آموز مقطع سکن محله نیست و حالا پس از سال‌ها، وعده است که در ابتدای مهرماه، افتتاح مدرسه‌ای قرار است نقطه پایانی باشد بر کلاس‌های سی‌وپنج ره دانش‌آموزان این محدوده. نگرانی والدین در خلاصه می‌شود: «اگر مدرسه تا اول مهر ساخته

اسان رضوی

و پرورش استان خراسان رضوی قول می‌دهد که از روند

یک، دیدار و گفت‌وگو کردیم. آقای امیری قول مساعد اده کل آموزش و پرورش اداره کل استان خراسان رضوی

بر برداری پرسد.

نامه ریزی کنیم، با توجه به این شرایط، فعلاً بچه‌ها باید ت ثبت نام کنند و در صورت تحویل ساختمان جدید به شوند.

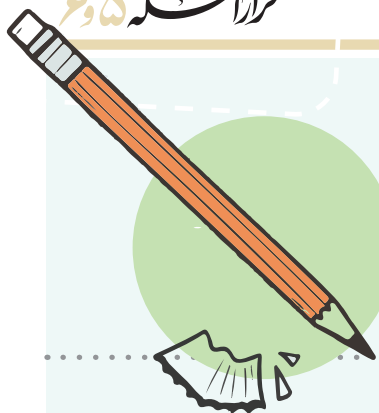
مدارس غیراستاندارد هستیم

بر ضرورت حذف فضا‌های ناایمن آموزشی تأکید می‌کند به دنبال حذف فضا‌های ناایمن آموزشی هستیم. مدارس ایط لازم را ندارند، اما به دلیل کمبود فضای آموزشی در بیور به استفاده از این مدارس هستیم. و پرورش ناحیه یک مشهد از اداره‌ها و سازمان‌های واهد قدمی برای ساخت مدارس جدید برای فرزندان ارند.

ش و پرورش تبادکان

ش و پرورش تبادکان هم در گفت‌وگو با شهردار محله به طفی مشهدی در این باره می‌گوید: مادر محدوده گلشهر ای ساخت مدرسه روبه‌رو هستیم. اگر شهرداری زمینی ی مدارس با طرح مولدسازی سریع وارد عمل می‌شود. ه: در حال حاضر، مدرسه طلیعه از طرف آتش نشانی کم کافی را ندارد. به همین دلیل ما به دنبال زمینی برای

داری منطقه اشاره می‌کند و می‌افزاید: چندین نامه به ی در اختیار ما قرار نداده است.

مهر معصومه پرچمی در دل ۵۱۹ دانش آموز محله کینه بیست خانه کرده است

شاگردان «مامان جان»

راه تجربه

حالی خوب کنار بچه ها

بعد از سال ها تدریس، مدیر مدرسه شیخ طوسی در شهرک شهید باهنر شد و حالا دو سال است که مدیریت مدرسه المهدی (عج) را برعهده دارد. اما او فقط یک مدیر مدرسه نیست؛ برای خیلی از بچه ها مادری مهربان و امن است. «مامان جان» گفتنش تنها یک عادت زبانی نیست؛ او سال ها آموزش را از جنس عشق و مراقبت دیده است. در روزگاری که آموزش گاه به آمار و بخشناه و رتبه تقلیل پیدا کرده است، معصومه پرچمی یادمان می اندازد که ریشه های یادگیری در رابطه ای انسانی و صمیمی شکل می گیرد؛ همان رابطه صمیمی و مادرانه ای که از یک کلاس موکت شده شروع شد و حالا به جایی رسیده است که در دل ۵۱۹ دانش آموز خانه دارد.

حاصل سال ها عشق و محبت ورزیدن

از نظر او، معلم خوب کسی است که به بچه ها برچسب هایی مثل «خنک»، «کم هوش»، یا «دیرآموز» نمی زند؛ کسی که از هر فرصتی برای یادگیری استفاده می کند و به همه چیز به چشم ابزار آموزش نگاه می کند.

یا در خاطره ای می افتد و می گوید: سرکلاس یکی از بچه ها به نخ که از کانال کولر آویزان بود، اشاره کرد و باعث شد حواس همه پرت شود. اما به جای دعوا، از همان نخ برای یادگیری استفاده کردم. پرسیدم: به نظرتان چرا این نخ تکان می خورد؟ همین سؤال ساده، شروع یک تحقیق شد و در نهایت بچه ها با کمک هم یک توربین بادی ساختند.

دلارام محسن پور، ۱۰ ساله

من از کلاس دوم دبستان وارد این مدرسه شدم. از همان ابتدا متوجه شدم فضای اینجا با مدرسه قبلی ام خیلی فرق دارد. محیط مدرسه صمیمی و دوستانه است و بچه ها با هم مهربان اند. به نظر من یکی از دلایل حضور خانم پرچمی به عنوان مدیر مدرسه است. ایشان برخلاف خیلی از مدیران، خشک و جدی نیستند و ما می توانیم راحت با خانم پرچمی صحبت کنیم. من به نقاشی علاقه مند و همین چند وقت پیش در مسابقات ناحیه ای، رتبه اول را کسب کردم. در این مدت، خانم پرچمی همیشه مشوق من بوده اند و باعث شده اند با انگیزه بیشتری کارم را ادامه بدهم.

سارا محنتی، ۱۲ ساله

من از کلاس اول در این مدرسه بوده ام و اولین معلم، خانم پرچمی بوده اند. خانم معلم آن زمان به ماریاتی درس می دادند. شیوه تدریسش طوری بود که حتی سخت ترین موضوعات را هم ساده و قابل فهم و شیرین می کرد. حالا یکی از درس های مورد علاقه ام ریاضی است. خانم پرچمی هم معلم خوبی بودند و هم حالا مدیر توانایی هستند که دقیقاً می دانند با هر دانش آموزی چطور باید رفتار کنند و چطور با او ارتباط برقرار کنند.

به شیرینی درس ریاضی

تو بمان من می روم کلاس دوم

بعد از پنج سال فعالیت در نهضت، در آموزش و پرورش استخدام شد و اولین مدرسه ای که در آن تدریس می کرد، دبستان پسرانه شهید باشی زاده در محله شهرک شیرین بود. از او می خواهم خاطره ای از آن روزها تعریف کند. می گوید: یکی از دانش آموزها وقتی در کلاس خسته می شد، زیر میز دراز می کشید!

اما او به جای تنبیه، تصمیم دیگری گرفت. با هماهنگی مدیر، تنها اتاق موکت شده مدرسه را برای تدریس انتخاب کرد تا محیطی راحت تر برای بچه ها بسازد. بچه ها می توانستند هر وقت خسته شدند، دراز بکشند، بازی کنند و با حال خوب درس بخوانند.

رابطه او با دانش آموزان آن قدر صمیمی شد که یکی از بچه ها، حاضر نبود به کلاس دوم برود. آن قدر به خانم پرچمی دل بسته بود که می خواست همان کلاس اول بماند. او تعریف می کند: گریه می کرد و نمی خواست به کلاس دوم برود. با مدیر نقشه ای کشیدیم. مدیر جلو او به من توپ و تشر زد و گفت: «شنیده ام بچه ها آن قدر شما را دوست دارند که حاضر نیستند به کلاس دوم بروند؛ باید از این مدرسه بروید!» وقتی از اتاق مدیر بیرون آمدم، دانش آموز در گوشم گفت: «خانم پرچمی! راحت سر جاییت بایست و نگران نباش. من می روم کلاس دوم!»

همان قدر که بچه ها از بودن با او لذت می برد، خودش هم از این رابطه انرژی می گیرد؛ برای همین بود که فقط چند روز بعد از درگذشت مادرش در ششم اردیبهشت امسال، دوباره سرکار برگشت. «هیچ چیز بیشتر از دیدن بچه ها و بودن در این محیط، حالم را خوب نمی کند. وقتی بعد از فوت مادرم برگشتم، به محض ورود بچه ها دورم را گرفتند. یکی برایم گل رزمشکی آورده بود، یکی مراد راغوش گرفت. همان لحظه بود که بعد از چند روز سخت، برای اولین بار احساس کردم حالم بهتر شده است.»

نیکو عقیده با حوصله، گوشه و کنار مدرسه را نشانم می دهد. اما چیزی که بیشتر از همه توجهم را جلب می کند، نحوه برخورد بچه ها و معلم ها با او است. از آن مدیرهای خشک و رسمی نیست که بچه ها به محض دیدنش راهشان را کج کنند و سرشان را پایین بیندازند. برعکس، همه با لبخند و صمیمیت به او سلام می دهند. بچه های کوچک تر هم تا چشمشان به او می افتد، از دور به سمتش می روند و برای چند ثانیه محکم در آغوشش می گیرند. این رابطه، یک طرفه نیست. معصومه پرچمی هم با علاقه و اشتیاق درباره دانش آموزانش حرف می زند: «همه مثل بچه های خودم هستند... واژه «مامان جان» تکیه کلام او است. طوری با بچه ها رفتار می کند که انگار واقعا مادر ۵۱۹ دانش آموز کلاس اول تا ششم ابتدایی این مدرسه است.

مدیر مدرسه المهدی (عج) در انتهای خیابان اروند محله کینه بیست، ۲۶ سال است که در همین منطقه کار می کند و حالا نه فقط یک مدیر، بلکه چهره ای آشنا و دوست داشتنی برای چند نسل از خانواده ها است.

معلم کوچک و بزرگ تاجر آبادی ها

علاقه اش به معلمی از همان کودکی در رفتارش پیدا بود، وقتی در بازی های کودکانه با بچه های همسایه، همیشه نقش معلم مهربان را انتخاب می کرد. از میان هشت خواهر و برادر خانواده، پنج نفرشان معلم شدند و او هم یکی از آن ها است. بعد از پایان دبیرستان، کارش را به عنوان دبیر نهضت سوادآموزی در محدوده تاجرآباد قلعه خیابان آغاز کرد. تجربه ای سخت برای معلمی تازه کار؛ زیرا دانش آموزانش از هر سنی بودند. اما همین تفاوت ها، از همان ابتدا مهارت ارتباطی اش را ارتقا داد.

می گوید: برای ترغیب سوادآموزان به یادگیری، سعی می کردم برای هر کس از دری وارد شوم؛ مثلاً به پیرزن هفتاد ساله می گفتم «تادوماه دیگر می توانی قرآن را بدون ایراد بخوانی.» یا برای کودک یازده ساله با بازی و شوخی، او را پای تخته می نشاندم. با همه سختی ها، همان سال ها برایش پراز خاطره های شیرین بودند. در همان اتاق کوچک نهضت، هم درس می خواندند و هم جشن می گرفتند. حالا دختر بعضی از همان مادران سوادآموز، دانش آموز مدرسه او شده اند و گاهی همان مادرها با گل و شیرینی برای دیدنش به مدرسه می آیند.

روایت محمد حقدادی از زمستان های سرد و بدون سوخت در محله شهید بسکابادی

صف های طولانی نفت و گاز

صندوق
خاطرات

● مشق نوشتن کنار بخاری نفتی

محمد حقدادی آن روزها را با جزئیات به یاد دارد که چون فرزند خردسال داشته، دائم نگران سرما خوردنشان بوده است. او می گوید: در آن زمان جمعیت شهرک زیاد بود. خود پنج فرزند خردسال در خانه داشتم که در زمستان از سرما می لرزیدند. با چندین لایه لباس و شال کنار بخاری نفتی می نشستند و با دستان یخ زده مشق هایشان را می نوشتند. نبود گاز، نه تنها زندگی هارا دشوار کرده بود، بلکه بسیاری را به کوچ از این محله و رفتن به شهرک شهید رجایی واداشته بود.

● همه خواستیم و شد

همه این مشکلات، محمد را در پیگیری رساندن گاز به شهرک مصمم تر کرد. او تعریف می کند: یادم است که یکی از مسئولان وقت، به صراحت گفت «بهتر است فکر گازرسانی به این شهرک را از ذهنتان خارج کنید». اما با همدلی مردم بالاخره موفق شدیم. هر بار که به مسجد می رفتم، اهالی از من می پرسیدند که پیگیری ها برای گاز به کجا رسیده است و من پاسخی نداشتم. یک روز، از بلندگوی مسجد اعلام کردند که مردم در چهارراه شهید بسکابادی جمع شوند. این کنار هم بودن باعث شد مسئولان به محل بیایند و ما هم خواسته خود را که تأمین نیازهای ابتدایی زندگی بود، مطرح کردیم. پیگیری ها بالاخره نتیجه می دهد و در نهایت سال ۱۳۷۲ گاز به این شهرک می رسد.

هفته ناچار بودند برای پخت و پز، کپسول های گاز را بخرند. محمد آقا تعریف می کند: در آن سال ها، حاج اصغر خیابانی، نماینده گاز بوتان را داشت و در خیابان شهید بسکابادی ۸ زندگی می کرد. او کپسول های بزرگ گاز را با وانت به شهرک می آورد تا مردم بتوانند از آن استفاده کنند. اما گاهی همین روند هم با اختلال روبه روی می شد و گاز به موقع نمی رسید. مردم در سرمای زمستان، ساعت ها در صف می ایستادند. برای نفت هم اوضاع بهتر از این نبود. ساکنان باید بشکه های بیست لیتری را تا شعبه نفت در خیابان شهید بسکابادی ۴۱ می بردند تا بتوانند سوختی برای گرم کردن خانه هایشان تهیه کنند.

سحر نیکو عقیده از زمستان های قدیم سوز و سرمای عجیبی داشت: از درز پنجره های چوبی می گذشت و تا عمق جان می رفت. در خیابان های خاکی و کم رفت و آمد شهرک، زنانی با چهره هایی سرخ از باد و سرما، کپسول های سنگین گاز را به زحمت روی زمین می کشیدند. در خیابان شهید بسکابادی ۸ فعلی، نمایندگی گاز بوتان قرار داشت که تنها امید مردم برای پخت و پز در آن روزهای سرد محسوب می شد. صف ها بلند و نفس گیر بود. گاهی مردم همین مسیر را برای تهیه نفت نیز می پیمودند: سوختی که بی آن، خانه ها سرد می ماند. این ها را محمد حقدادی تعریف می کند که آن زمان ۲۸ سال داشت و تازه ساکن محله شهید بسکابادی شده بود. او از نخستین کاسبانی بود که در خیابان اصلی این محله مغازه باز کرد.

● صف های بلند در سرمای استخوان سوز

محمد حقدادی در سال ۱۳۶۶ همراه با همسر و فرزندانش از تربت حیدریه به این محله مهاجرت کرد: سال هایی که هنوز بسیاری از خیابان ها خاکی بودند و امکانات اولیه فراهم نبود. او تنها یک کاسب باقی نماند و به مرور به نماینده ای مردم بدل شد که مسائل محله را دغدغه خود می دانست. نبود گاز در محله، از نخستین مشکلاتی بود که به آن پرداخت. گازرسانی به بیشتر مناطق مشهد انجام شده بود، اما محله شهید بسکابادی همچنان از این امکان محروم مانده بود. زندگی روزمره سخت می گذشت: مردم خانه ها را با چراغ والور گرم می کردند و هر

بازارچه محصولات خانگی بانوان محله حسین آباد
با حضور هم محلی ها رونق دارد

خرید و فروش منصفانه

زهره خانم می گوید: در اینجا محصولات خانگی مثل عرقیات، میوه های خشک شده و... صنایع دستی مثل کیف، لباس یا سایر تولیدات یا لوازم خانگی با قیمت مناسب عرضه می شود. بیشتر مشتری ها از هم محلی ها و نمازگزاران مسجد هستند. بخش دیگر هم افرادی هستند که برای کلاس های مختلف به مسجد مراجعه می کنند.

● مشاوره به هم محلی ها

ملیحه توانایی، معلم مدرسه غیرانتفاعی در رشته هنر و خوش نویسی، در این بازارچه حضور دارد. او تابلوهای خوش نویسی و نقاشی خطش را روی میز چیده که اکثرشان آیات قرآن کریم است. تابستان هادر پایگاه بسیج همین مسجد کلاس آموزشی برگزار می کند. ملیحه خانم این تابلوهای خوش نویسی را قیمت گذاری نکرده است و می گوید: نیت این است که آیات قرآن مزین کننده خانه و مغازه هم محلی ها باشد و برایشان خیر و برکت بیاورد. اگر کسی پستندید، هر مبلغی که بدهد، قبول می کنم. الهه صفدری هم چندی پیش به طب سنتی و گیاهان دارویی علاقه مند شد. او با تحقیق و بررسی و آموزش مجازی تا جایی پیش رفت که اکنون می تواند به دیگران مشاوره بدهد. بیشترین تخصص او طب شناسی است و در این باره می گوید: باید دید کنندگان بازارچه

عطائی هفته گذشته مسجد چهارده معصوم (ع) در محله حسین آباد به رسم همیشگی خود میزبان جمعی از بانوان تولیدکننده محصولات خانگی و مشتریانشان بود. بازارچه کوچکی که یک روز در هفته، صبح تا غروب برپا می شود و نامش را «بازارچه مهربانی» گذاشته اند: چون اجاره میزها برای تهیه بسته های کمک معیشتی به نیازمندان استفاده می شود. اینجا همسایه ها اول دوست و آشنا هستند، سپس فروشنده و خریدار: به همین دلیل حساسی در کیفیت و قیمت محصولات مراعات حال یکدیگر را می کنند.

● کوچک اما پررونق

برپایی این بازارچه از بهمن سال گذشته شروع شده و با توجه به استقبال فروشندگان و خریداران تا به حال به صورت هفتگی ادامه داشته است. زهره بشاش، فرمانده پایگاه بسیج حضرت معصومه (س) این مسجد، درباره آغاز و تداوم این بازارچه می گوید: اوایل نامش شنبه بازار بود. اما نیت قلبی ما این بود که بخشی از عایدی را صرف امور خیریه کنیم: برای همین چهارشنبه هادر اینجا جمع می شویم و نام این بازار را «بازارچه مهربانی» گذاشته ایم. فضا کوچک است و بیشتر از یازده دوازده فروشنده نمی توانند محصولاتشان را عرضه کنند: برای همین ممکن است فروشنده ها هر هفته تغییر کنند: البته همین فضای کوچک هم حساسی رونق دارد.

معمولاً می خواهند مزاجشان را تشخیص دهم و پس از آن دم نوش یا برنامه متناسب با مزاجشان ارائه کنم. بیشتر مشکلاتشان فشارخون، کبد چرب یا موارد این چنینی است که با گیاهان دارویی درمان می شود. البته که ریز میوه های یعنی میوه های خشک شده کوچک هم خیلی طرف دار دارد.

● تبلیغات ضعیف و بی خبری مشتریان

سمیه خسروی، یکی از هم محلی ها که برای خرید و یازدید از بازارچه آمده است، درباره کالاهای عرضه شده می گوید: محصولات قیمت و کیفیت منصفانه ای دارند و خیلی از هم محلی ها ما محتاجان راتا جایی که امکان داشته باشد از اینجا تهیه می کنند. اما به نظر من فضای بازارچه خیلی کوچک است و تبلیغات هم نمی شود: به همین دلیل خیلی ها از وجود آن بی خبرند. این موضوع در صحبت های فروشندگان و مدیر بازارچه هم تکرار می شود و همگی خواستار حمایت شهرداری برای تبلیغات محیطی بانصب چند بنر در محله هستند.

چهنو، مصلی، کارمندان اول، کارمندان دوم، شهید آقامصطفی خمینی، شیرین، امیرآباد، شهید معقول، کشاورز، پورسینا، ارونند، انصار، شهید باهنر، شهید بسکابادی، شهید شیرودی، شهید رستمی، کوی ۲۲ بهمن، کنه‌یست، شهید رجایی

محلات منطقه‌ها

مهدی‌آباد، رضائیه، سجادیه، حسین‌آباد، مهرآباد، امیرالمؤمنین^(ع)، نیزه، شهید آوینی، ثامن، کوی سلمان، جلالیه

جمع‌گذاشته به مناسب دهه کرامت و یادواره شهید آیت‌الله...
رئیس، مسابقات تنیس روی میز با حضور شصت نفر از نوجوانان، جوانان و بزرگ‌سالان محلات منطقه ۶ در نمازخانه بوستان امید محله انصار برگزار شد.

تصویر و متن از رضا کرمانی

پرسنل کلانتری ۳۳ باهنر، اموال سرقتی از قبیل رینگ ماشین و پمپ آب، از یک انبار ضایعات کشف کردند.

تصویر و متن از ناهید آذرنوش، فعال رسانه منطقه ۶

محله به روایت شما

پایگاه بسیج، طایفه، محله کوی سلمان به مناسبت هفته کرامت و روز دختر، در پاتوق کتاب حاشیه بولوار میرزا کوچک خان برای جمعی از دختران محله جشن برگزار کرد.

تصویر و متن از سمیه دادگر، ساکن و عضو شورای اجتماعی محله کوی سلمان

اهالی محله امیرالمؤمنین^(ع) و سایر گلشهری هادر جشنواره «نسیم کرامت»، واقع در حاشیه بوستان گل‌آرای محله، حضور پرشوری داشتند.

تصویر و متن از علیرضا حیدری

باتصمیم برگزارکنندگان آزمون «المپیاد شایستگی محور مکانیک خودرو»، محمد مرتضی بخشی، سوژه هفته پیش شهرآرامحله که باکسب جایگاه دوم از ادامه رقابت بازمانده بود، حالا می‌تواند در مسابقات استانی شرکت کند.

تصویر و متن از سیدابراهیم حسینی‌نژاد، مدیر هنرستان ابتکار